Ч. 187. Четвер 22 серпня (1 вересня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Ще про гостину короля Едварда у Відни і єї політичне значінє. — Криза на Угорщині і вигляди на єї закінченє. — Внутрішне положенє Болгариї. — Румунія а ворохобня македоньска).

В англійскій амбасаді у Відни відбуло ся вчера з нагоди гостини кор. Едварда снїданє, на котрім був також і Є. Вел. Цїсар. Підчас снїданя король Едвард звертаючись до Цїсаря сказав: Коли знаходжу ся на земли англійскій, хочу ще раз подякувати В. Величеству за сердечне і горяче приняте, якого я зазнав у Відни. Чувству тому хотів би я дати специяльний вираз. Най жиє В. Величество яко польний маршалок моеї армії, нехай жиє Є. Величество Цїсар і король! — На то відповів Цїсар Франц-Йосиф: Я дуже рад з того, що міг прибути на англійску землю і ще раз повитати Ваше кор. Величество. Дякую В. Величеству передовсім за наділенє мене високою відзнакою, котрою горджу ся а котра мої відносини до англійскої армії ще тіснїйшим зробить. Пю на здоровле В. кор. Величества, на здоровле королевої і на благо англійскої армії. Най жиють!

З нагоди гостини кор. Едварда у Відни пише „Times“: Гостина кор. Едварда у Цїсаря Франц-Йосифа єсть найлїпшим доказом значіня Австро-Угорщини яко могучого чинника політичного в теперішнім положеню і доказом поваги, яку всї признають володїтелеви сеї держави на поли межинародної полїтики. Анґлія має повне довірє до справедливого суду і ясности намірів Цїсаря Австриї.

В будапештеньских кругах полїтичних говорять вже о тім зовсім голосно і уважають то за річ зовсім певну, що Векерле одержить місию утвореня нового кабінету. Кажуть, що Цїсар вже уповажнив Векерля порозумївати ся з поодинокими партиями і він дійстно завів вже переговори. Ще в суботу говорено, що місию утвореня нового кабінету одержать Апоній і Векерле; нинї вже нема й бесїди про Апонія. Кажуть, що до нового кабінету увійдуть: Гієронїмі для торговлї; Емеріх Годоші для судївництва; ґр. Андраші або Гадік Баркочі, мінїстер двору; Емеріх Йосіповіч для Хорватиї; Люкач фінанси. Мінїстром гонведів лишив би ся Кольошварі.

Кажуть також, що партия народна, котра давнїйше виступала против Векерля, тепер вже зовсім розброєна, особливо коли ґр. Зічі прирік Цїсареви, що не буде робити трудностий нїякому новому кабінетови. Та й партия независимих не буде робити Векерльови трудностий, позаяк єсть річ певна, що він принесе якісь национальні концесиї.

До Köln. Ztg. доносять з Софії, що внутрішне положенє в Болгариї єсть дуже непевне і так критичне, як ще нїколи доси не було від часу, коли кн. Фердинанд вступив на престол. Для князя настануть ще дуже тяжкі хвилї, бо теперішне мінїстерство звалює за всї неудачі вину на князя і тим способом підкопує систематично корону, до чого ще, як здає ся, дістає заохоту із заграницї. Один член опозициї розповідав дописувателеви згаданої ґазети, що мінїстерство Петрова при слїдуючих виборах напевно повалить ся, скоро лиш вибори будуть законно переводити ся. Коли же правительство схоче неправно поступати, до чого показує велику охоту, то для Болгариї настануть тяжкі часи.

Заграничні часописи подали були сими днями звістку, що під княжою палатою в Софії відкрито підкоп як би на заложенє міни. Болгарска аґентия телєґрафічна перечить тому рішучо.

„Voinza Nationala“, орґан румуньского президента мінїстрів Стурдзи, обговорюючи гостину румуньского короля в Ішлю у цїсаря австрийского, виступає проти відзивів болгарскої праси з нагоди сеї гостини та каже: Македоньска справа не єсть зовсім лиш болгарскою, бо в Македонії жиють ще й иньші народности, котрі мають право до істнованя і не хотять нагинати карку під ярмо нової болгарскої тиранії. Як можна жадати того, щоби Греки, Альбанцї, Серби і Румуни прикладали руки до зробленя з Македонії болгарскої сатрапії? В тім і велика похибка рахункова болгарских полїтиків, котрим ідея будучої велико-болгарскої держави завертає вічно голову. Зреформований status quo, до котрих

---

2)

Пес Баскервілів.

(З англійского — Конана Дойля).

(Дальше).

II.

— Маю в кишени рукопись! — почав др. Джемс Мортімер.

— Я то замітив, як ви лиш увійшли — відповів Гольмс.

— Се дуже стара рукопись.

— З першої половини XVIII столїтя, коли не підроблена.

— Звідки так певно знаєте?

— Папери вистають з вашої кишенї, а за цїлий час, як ви говорили, я бачив зо два цалї рукописи. Нездарний був би то знаток, котрий вже по тім не міг би означити дати документу, помиляючись найбільше о яких десять лїт. Може ви читали мою розвідку про се? По моїй думцї ваша рукопись походить менше-більше з р. 1730.

— Докладне число року є 1742.

Др. Мортімер добув рукопись з кишенї і говорив дальше:

— Сей родинний папір повірив менї сер Черльс Баскервіль, котрого траґічна смерть викликала три місяцї тому назад в ґрафстві Девон таке вражінє. Мушу зазначити, що я був не лише єго лїкарским дорадником, але й особистим приятелем. Чоловік високого ума, хитрий, практичний, мрій не любив подібно, як я. А проте вірив в сей документ, і ся віра привела єго до такої смерти.

Гольмс витягнув руку по рукопись і розложив єї на колїнах.

— Диви, Ватзоне — сказав, звертаючись до мене — то „с“ написане раз довге, раз коротке. Се одна з вказівок, що позволили менї означити дату.

Я глянув почерез єго рамя на пожовклий папір і майже облїзле письмо. В заголовку стояло: „Баскервіль Галь“, а понизше великими, незугарними цифрами: „1742“.

— Виглядає на якесь оповіданє.

— Так, се казка про родину Баскервіль.

— Але менї здавало ся, що ви хочете порадитись у мене в справі новійшій, що вяже ся з дійсним житєм.

— Навіть в дуже новій! В дуже наглій справі, котру треба конче вияснити до 24 годин. Рукопись, котру я приніс, коротка і вяже ся тїсно з цїлою подією. Позвольте, що відчитаю єї вам.

Гольмс розсїв ся вигідно у фотели, заложив руки і примкнув очи з видом чоловіка, що здає ся на судьбу. Др. Мортімер розгорнув рукопись до сьвітла і став читати сухим та різким голосом ось яку історию з давних часів:

„Про походженє пса Баскервілів кружили всїлякі вісти. А що я потомок Гуґона Баскервіля в простій лїнії і чув сю історию з уст мого батька, котрому знов переказав єго батько, тому я списав єї і єсьм певний, що она правдива. І прошу вас, мої сини та внуки, щоби й ви вірили, що та сама справедливість, котра карає за гріхи, уміє також ласкаво їх прощати, і що нема такого проклятя, котрого-б не можна відкупити молитвою та каятєм. Для-того з нинїшного оповіданя витягніть ту науку, що не треба страхати ся наслїдків лихої минувшини, але на будуче треба більше уважати та вистерігати ся тих норовів, що стягнули на нашу родину таке нещастє.

„Отже знаєте, що в часах великої революциї — котрої історию написану льордом Клерендоном усердно поручаю вам прочитати — замок Баскервіль був власностию Гуґона того-ж назвиска; годі промовчати, що був се дикий, розпусний та безбожний чоловік. Сусїди були би простили єму всї пороки, знаючи, що замок нїколи не був оселею сьвятців, але жорстокости, яких він допускав ся підчас диких забав, ославили єго імя в цїлій околицї. Стало ся раз, що той Гуґо загорів любовію — коли взагалї таку брудну пристрасть можна назвати таким високим словом — до доньки селянина, котрого ґрунти межували з посїлостями Баскервілів. Але дївчина, вихована в скромнім і побожнім дусї, уникала єго заєдно, знаючи єго лиху славу.

стремить Европа, відповідає далеко більше інтересам неболгарских рас як то залагоджене справи, яке виписали собі на своїх прапорах верховоди болгарскої ворохобні. Румунїя стоїть в сїй справі тїсно по сторонї Европи і тих держав, котрі так само як і она мають безпосередно в тім інтерес, щоби рівновага на балканьскім півострові насильними потрясенями не була перевернена. — Се чей досить ясно сказано і то не лиш на адресу самих Болгарів але й тих, що готові їх піддержувати, щоби лиш не допустити до спокою на Балканї, котрі, як між иншими і часть неурядової Росиї, уважають собі за „сьвятий обовязок“ вести борбу з Турками.

Новинки.

Львів дня 2 го вересня 1903.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував професора школи реальної у Львові Едм. Ґжембского директором школи реальної в Снятинї, а проф. ґімназиї в Тарнові дра Ів. Ленека директором II. ґімназиї тамже. — П. Мінїстер просьвіти надав опорожнені посади учительскі в ґімназиях: о. Спиридонови Кархутови з акад. ґімназиї у Львові в рускій ґімназиї в Перемишли, Евгенови Мандичевскому в рускій ґімн. в Тернополи, Стефанови Томашевскому в Бережанах, Александрови Мединьскому з рускої в польскій ґімн. в Тернополи, Володиславови Цьвикови в рускій ґімн. в Перемишли, Кар. Чайковскому з Бучача в I. ґімн. в Перемишли, др. Теод. Пазерови з Бережан в II. ґімн. у Львові, Кар. Врублевскому з Стрия в Бродах, Вол. Грешковскому в Стрию, Генр. Біґельайзенови в Дрогобичи, Каз. Фридр. Мілерови з Кракова, Ів. Око зі Львова в Стрию, М. Орлиньскому з Бродів в I. ґімн. в Тернополи, Ем. Пецольдови в IV. ґімн. у Львові, Брон. Попельови з Тернополя в I. ґімн. в Перемишли, Генрикови Тшпісови з Ясла в Бохни, Авґ. Лямборови з Тїшина в Новім Санчи. — В реальних школах: др. Стефанови Рудницкому з Тернополя, Ів. Ґавлїковскому, др. Зд. Криґовскому і Йос. Тройнарови зі Стрия в II. реальн. шк. у Львові, Вол. Ґубриновичеви з II. ґімн. в I. шк. реальн. у Львові, о. Як. Ґломбови (посаду учителя релїґії) в II. реальній школї у Львові.

— **З нотарияльних кругів.** П. Мінїстер справ внутрішних як управитель мінїстерства судївництва іменував нотарями нотарияльних кандидатів: Фел. Біржейовского зі Львова для Старого Самбора і Тому Фоґля з Бережан для Луки.

— **Маршалком ради повітової в Рогатнї** вибрано вчера одноголосно Михайла Тустановского, властителя Підмихайловець, а его заступником Александра Кшечуновича, властителя Болшовець.

— **Вписи** до 4-кл. школи ім. М. Шашкевича у Львові, ул. Скарбківска ч. 26, будуть відбувати ся в днях 15, 16 і 17 вересня с. р. кождого дня рано від 9 до 12, а пополудни від 3 до 5 години. — Дїти, котрі вписують ся до I. кляси, мають виказати ся метрикою уродженя і хрещеня, на доказ, що мають приписаний вік шкільний, а евентуально шкільним сьвідоцтвом, коли вже ходили до школи; а всї инші ученики і ученицї мають предложити при вписї шкільнім сьвідоцтво, а тоті, що приходять з инших шкіл, також метрику уродженя і хрещеня.

— **Цукор подешевів.** Як вже недавно ми згадували, наслїдком знесеня цукрових премій, установленого на основі брукcельскої конвенциї, з днем 1 вересня с. р. цукор буде значно дешевший. Віденьскі дневники доносять, що з вчерашним днем кільо цукру в кістках дешевше о 11 сотиків. В другій половинї жовтня цукор подешевів о дальших 9 сотиків на кільоґрамї.

— **Із Станиславова.** Тутешна філїя львівского „Сокола“ повідомляє, що ґімнастичні вправи для членів пічнуть ся дня 8 вересня с. р. і будуть відбувати ся що второк і пятницї (з виїмком сьвят) від год. $7^1/_2$ до $8^1/_2$ вечер. Як тамгого так і сего року отвирає товариство з початком вересня ґімнастичний курс для учеників і учениць. Близших інформаций удїлює і вписи приймає старшина товариства від 1 вересня що дня від 2—3 і від 6—7 год. пополудни в сокільскій канцеляриї при пл. Франц Йосифа ч. 3 II поверх.

— **Розбійничий напад.** Виновника розбійничого нападу на гандлярів Авруму і Лейбу Райнгарців в скільских горах увязнила вже жандармерия і відставила до Скольского. Єсть ним 17-лїтний Микола Тишовницкий. син господаря із Синевидска. Найдено при нїм зрабовану калитку і золоту 10-коронївку. Молодий злочинець признав ся до вини. Жертви его розбою, покалїчені Райнгарци, остають дальше в шпитали.

— **Огнї.** В Холоеві згоріли в недїлю 23 с. м. по полудни 3 стирти пшеницї, разом 550 кіп, вартости 8.000 кор. Збіже, власність ґр. Ст. Баденього, було обезпечене в тов. краківскім. — В Городищу, на фільварку, що належить до польского архиепископства у Львові, повстав дня 19 с. м. підчас молоченя при помочи льокомобілї пожар, котрий при сильнім вітрі знищив до тла 3 шопи, 7 стаен, 2 шпихлїрі, возівню, 4 стирти збіжа і господарскі знаряди. Загальна шкода виносить 52.750 кор. і була в цїлости обезпечена.

— **Покаранє картяря.** З Будапешту доносять, що гонорова рада войскова відобрала степень офіцира поручникови гузарів Вікторови Фоґлеви в Великій Кікіндї і придїлила его як простого гузара до резерви полку. Причиною сеї кари була гра в карти, якій віддавав ся Фоґель в підлих спелюнках з людьми найгіршого сорта. На Фоґля жалувано ся. нераз в командї, але напімненя старшини нїчого не помагали, аж поки не урвала ся терпеливість. Жінка Фоґля є дочкою одного з берлиньских мілїонерів і покинула мужа перед кількома місяцями.

— **Сегорічні урожаї.** Про вигляди сегорічних жнив в ріжних европейских державах і Сполучених державах доносять вімецкі часописи: В Німеччинї вислїд жнив буде без сумнїву гірший, як торік, так що-до скількости як і що-до якости. У Франциї лише ячмінь зародив лїпше як торік, збір пшеницї буде менший головно тому, що сего року взагалї менше єї засїяно. В Ішпанїї та Італїї жнива добрі. В Італїї зародили незвичайно кукуруза і риж. Одна лише Сардинїя становить виїмок і має досить лихий урожай. В Румунїї кукуруза удала ся також лїпше, як тамтого року. Лихше випав ячмінь. В Сербії урожай взагалї добрий. Значно погіршили ся сего року збори в Сполучених державах північної Америки. Спека та посуха пошкодили дуже ярому збіжу. Пшениця дає там гірший намолот, чим надїяли ся. Лихий вислїд жнив дали також ячмена, овес та кукуруза.

— **Третий раз перед судом.** Перед трибуналом судиїв присяжних в Сучаві розпочала ся розправа против Івана Семенюка, котрий у вересни 1900 р. убив в Дубові пов. серетского різника Филипа Лазаровича. Семенюка черновецкий суд присяжних засудив вже двічи на кару смерти, але найвисший трибунал знїс вирок задля якихсь формальностий підчас розправ. До третої розправи виделеґовано тепер суд в Сучаві а на сьвідків покликано аж 92 осіб.

— **Старий убийник.** Дня 27 серпня с. р. повішено в Альжирі Араба Белькоцема-Бен-Гаджі-Саіда, шістьдесять пять лїтного старця, котрий до спілки з братами убив в червни сего року свого вітця, що числив в більше як сто лїт житя.

„Та склало ся так, що в ночи перед сьв. Михаїлом той Ґуґо разом з пятьма чи шістьма такими як він гуляками напали на дім селянина і користаючи з неприсутности єї батька та братів, пірвали із собою дівчину.

„І завели єї до замку та зачинили єї в комнатї на найвисшім поверсї, а самі пішли до салї на звичайний бенкет. Нещасна дівчина могла зійти з розуму, чуючи сьпіви, вереск і прокльони, що доходили з долу — бо кажуть, що слова, які Ґуґо викрикав у похмілю, мусять того, що їх говорить, завести до пекла.

„І вкінци серед розпучливої трвоги здобула ся на дїло, перед котрим здрігнув би ся найвідважнїйший мужчина; при помочи повою, що вкривав — і ще вкриває — мур, зісунула ся з під даху аж на землю і утекла через луки до дому. Однак від замку до дому єї батька було три години дороги.

„Та десь зараз потім Ґуґо покинув гостий, щоби занести трохи їди та питя своїй бранцї, але застав комірку пусту. Як навіжений збіг сходами на діл, впав до їдальнї, вискочив на стіл, аж фляшки та тарелї посподали на землю і став кричати перед наляканим товариством, що тої ще ночи готов запродати чортови тїло й душу, коби лише міг зловити дівчину. Товариші глядїли хвилю на него здивовані, аж оден з них, ще гірший, а може більше пяний, крикнув, щоби пустити слїдами дівчини псів Така думка подобала ся Ґуґонови; вискочив з дому і крикнув на конюших, щоби сейчас осїдлали єму коня та випустили псів. Потім кинув псам хустину дівчини і з великим гамором пустило ся всьо при блїдім сьвітлї місяця на луки.

„Всьо то стало ся так скоро, що товариші-гуляки зразу не знали, що стало ся. Та небавом засвитало в їх запаморочених головах, розчовпали, о що ходить і настав неколький галас. Одні кричали за пістолєтами, другі хотїли коний, иншим знов забагло ся сьвіжих бутельок вина. Вкінци отямили ся і всї до одного, як було їх тринайцять, вискочили на конї і пустили ся в погоню.

„Місяць кидав на землю сріблисті блиски, а конї гнали з натягненими шиями в тім напрямі, куди мусїла пустити ся нещасна дївчина, щоби дїстатись до дому.

„Уїхали так зо дві милї, аж стрінули нічного пастуха, що пильнував овець на пасовиску; минаючи єго, крикнули, чи не бачив їздця з псами. І пастуха, так оповідають в казцї, напав такий страх, що не міг з початку відповісти, але вкінци пояснив, що бачив молоду дївчину і псів, що гонили за нею.

„ — Але я бачив ще більше — додав — я бачив дідича з Баскервілю на чорнім кони, а за ним летїв мовчки такий страшний пес, що най Господь заступить, аби я коли зійшов ся з ним на одній дорозї.

„Підхмелені вітрогони післали пастуха до сто чортів і пігнали дальше.

„Але небавком мурашки пробігли по їх шкірі. На рівнинї роздав ся тупіт кіньских копит і чорний кінь, вкритий піною, минув їх в шаленім бігу, з опущеними поводами, порожним сїдлом.

„Тоді стовпили ся їздцї близько себе, бо напав їх великий страх; а все таки їхали дальше, хотяй кождий з них, як би лише був сам, радо завернув би свого коня.

„Їхали дальше вже поволи, аж нараз побачили тїчню псів, котрі, хоч походили з доброї раси і були не аби-як відважні, стояли, виючи понуро, стовпившись гурмою довкола корча над берегом глубокого яру. Декотрі з них починали вже завертати, инші з наїженою шерстию та з набіглими кровю очима глядїли на вузку долину, що лежала перед ними.

„Товариство задержало ся; гуляки були тепер вже зовсїм тверезі. Більшість з них не мала відваги запускатись дальше, але три найсьмілийші — або ще трохи пяні — вїхали до яру. Розширяв ся в тім місци значно і тут на доволї просторій полянї стояли два великі камені, якими давні народи значили місце свого побуту. Місяць осьвітлював ясно пустар, а по серединї лежала нещасна дївчина без житя — тут мабуть упала і сконала з утоми та тревоги. Але не на єї вид, анї на вид розтягненого кілька кроків дальше трупа Ґуґона Баскервіля скаменїли три сьмільчаки. Над небіщиком стояла потвора — чорна, велика, страшна звірюка, нїби пес, лиш далеко більша, якої ще нїхто не видав.

„І перед їх очима потвора запустила зуби в горло Ґуґона, а в хвили, коли наближили ся три мужчини, вирвала кусник тїла з шиї мерця і звернула до них свої огнисті сліпаки та закровавлену пащу. Сьміла трійка лиш заверещала несамовито і пустила ся з криком в гору на рівнину.

„Оповідають, що оден з них помер ще тої самої ночи, а два инші збожеволїли на цїле житє.

„Отсе, мої сини, історія про першу появу пса, котрий від довшого часу став ся та-

— **Репертуар руского театру.** Народний театр перебуває тепер в Збаражи і виставить (в салї млина п. Захарясевича): В четвер 3 вересня „Шалавило“, комедия в 5 д. Глиньского. В суботу 5 вересня „Уриєль Акоста“, драма в 5 д. Ґуцкова. В неділю 6 вересня „Нещасне коахне“, драма зі сьпівами в 5 д. Манька. Ві второк 8 вересня „Поворот батька“, опера в 3 д. Ярецкого. В четвер 19 вересня „Власть тьми“, драма в д. а 6 відслонах гр. Толстого. В суботу 12 вересня в честь відкритя памят. І. Котляревского в Полтаві „Наталка Полтавка“, опера в 3 д. Котляревского. В неділю 13 вересня „Пісні в лицях“, опера в 3 д. Кропивницкого. В понеділок 15 вересня „Циганьский Барон“, оперета в 3 д. Штравса. Початок все о годині 8 вечером.

— **Убийство.** Селянин з Підборець, Федько Слотвиньский, купив в єусіднім селї Лисеничах під Львовом кусник поля, на котрім засіяв конюшину. Позаяк поля не міг добре доглядати, пастухи з Лисенич випасали ночами на конюшинї свої конї. Оногди Слотвиньский постановив переконати ся, хто то робить єму шкоду і вибрав ся ночию в товаристві ще двох селян на чати. Заставши на своїй конюшинї чужі конї, хотів займити їх до дому. Пастухи виступили в оборонї своєї худоби і з того вивязала ся бійка, до котрої прилучив ся також 18 лїтний Сенько Бобило, звісний в цїлій околици забіяка. Дізнавши ся, о що ходить, Бобило потягнув Слотвиньского кілька разів палицею так сильно по голові, що того облила кров. На вид крови пастухи утікли, а Слотвиньский мав ще тілько сили, що заволїк ся до дому і висповідавши ся, таки рано помер. Бобила арештовала жандармерия і відставила до судового арешту у Винниках.

Господарство, промисл і торговля

— **Цїна збіжа** у Львові дня 1 вересня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·10; жито 6·— до 6·10; овес 5·80 до 6·—; ячмінь пашний 5·25 до 5.50; ячмінь броварний 5·50 до 6·—; ріпак 9·— до 9·25; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·75 до 9·—; вика 5·25 до 5·50; бобик 5·50 до 6·—; гречка 6·50 до 7·—; кукурудза стара 6·— до 6·25; хміль за 56 кільо 200·— до 210·—; конюшина червона 48·— до 55·—; конюшина біла 48·— до 58·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотка 20·— до 23·—.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 2 вересня. Вчера вечером відбуло ся у Архікняг. Мариї Йосифи родинне приняте, в котрім взяло участь 14 осіб, а між ними Є. В. Цїсар, король Едвард, архікнягинї і архікнязї та кн. Филип Саско-кобурский.

Білград 2 вересня. Страйк трамваєвий закінчив ся тим, що дирекция признала службі деякі уступки в справі обезпеченя.

Константинополь 2 вересня. Порта одержала від многих представителїв дипльоматичних раду, щоби взяла ся енерґічно і як найскорше здушила ворохобню.

Константинополь 2 вересня. Показує ся, що первістно постановлено виконати замах на поїзд конвенцийний в хвили, коли він буде переходити через міст на Маріці, положений за стацию Кулелу-Бурґас; на ту пору був наставлений годинник пекольної машини, але поїзд спізнив ся о 2 минути і вибух настав для того на стациї. Пекольну машину підставив кухта з Пловдива, котрий втік.

Константинополь 2 вересня. Зачувати, що комітет македоньский передав свої жаданя Порті. Росийска амбасада одержала лист з погрозами. — В окрузї Дібре в монастирскім вілєтї спалили ворохобники всї села і палять дальше в сторону як Косачево.

Галя авкцийна

Львів, пасаж Миколяша

приймає всякі предмети вартістні, як дорогоцїнности, обставу, оружия, дивани, фортепяни і взагалї дїла штуки і старинности.

Вистава отверта цїлий день від 9-тої години рано до $7^1/_2$ вечером.

Вступ вільний.

Ліцитациї два рази тижднево, в понедїлок і в четвер.

ким нещастем для нашої родини. Я списав то оповідане, бо спомини і здогади все викликують більше тревоги, чим докладні вісти.

„Не можна заперечити, що кількох членів нашої родини погибло смертию напрасною і таємною. Та ми повинні уповати в безмежну ласку Провидїня, котре мало коли карає невинних поза третим або четвертим поколїнєм, як сказано в сьв. письмі.

„Тому Провидїню поручаю вас, мої сини, і раджу вам стеречи ся та не ходити коло того яру в нічних годинах, коли панує власть злого духа.

„Написав для своїх синів, Роджера і Джона. А они нехай не говорять про се нїчого своїй сестрі Елисаветї“.

Др. Мортімер скінчив читати сю дивну історию; підсунув очицї на чоло і споглянув допитливо на Шерльока Гольмса. Той зївнув, кинув останок папіроски в огонь і спитав сухо:

— Ну?

— Чи се оповідане для вас цїкаве?

— Хиба для того, хто любить байки про зелїзного вовка.

Др. Мортімер добув з кишенї старанно зложену ґазету і сказав:

— Тепер, пане Гольмс, подам вам щось новійшого. Ось число ґазети „Девон Контрі Кронікль“ з 14 мая сего року. Є в нїй подробицї про смерть сер Черльса Баскервіля, що помер кілька днів перед тим.

Мій приятель схилив ся трохи наперед, а вираз єго лиця вказував вже деяке зацїкавленє. Наш гість поправив окуляри і почав:

„Нагла смерть сер Черльса Баскервіля, про котрого говорили вже як про кандидата лїберального сторонництва з Міт-Девон при найблизших виборах, вкрила сумом цїле ґрафство. Хотяй сер Черльс мешкав лише короткий час в Баскервіль-Галь, то все таки ввічливим поведенем і великою щедростию здобув собі привязане та пошану у всіх тих, що єго знали.

„В нинїшних часах богатих доробкевичів становить не аби-яку відраду, коли потомок стародавної родини, що перебула не одну халепу, вспів власними силами добити ся майна і привернути родинному гнїздови давну славу.

„Сер Черльс, як звістно, заробив значні суми в полудневій Африцї. Був на стілько проворний, що не ждав, аж щастє відверне ся від него, але продав увесь свій доробок і з готовими грішми вернув до Анґлії. Минуло доперва два роки від хвилї, як замешкав в Баскервіль Галь, а звістно всім, що носив ся з гадкою відбудовати замок і завести в рільнім господарстві всякі уліпшеня. Смерть не дала тим плянам здїйснити ся! Позаяк не мав дїтий, єго щирим бажанем було допустити цїлу околицю, щоби хіснували ся єго майном, отже богато буде тепер таких, що оплакувати-муть єго ненадїйну кінчину. Про єго великодушні жертви на добродїйні цїли в цїлім ґрафстві згадувало ся нераз в шпальтах нашої часописи.

(Дальше буде).

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка история педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. І., ІІІ., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дїтий 30 с. **Гордієнко:** Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малї герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дїтий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Руси-України.** 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. ***МартаБорецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, І. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покараня Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, І. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).